kuma. Ku otsa peäle peab egga Perremees omma puu-warra mõtsas laskma kokko raggu-ma, mis ta talwel tahhap wälja weddada. Kun rasse ma on, peab rõa kõrd ülleskünne-tud sama. Sead ja hanne pantaks numa peäle.

11. November, woi Märti-Kuul.

Linnad kolkitaks, linnasid tehhaks, pulma öllot pruitaks, ja nored rahwad lähwad koss-ma. Kaddrina päwa pole püggataks jälle lam-bad, kattussed parrandetaks, ja pulmad peetaks.

12. Detsember, woi Joulo-Kuul.

Nüüd wiaks keik kaupa, mis tallomehhel müa on, linna, wilja, hainad, nuum ellajad, ja mis talle muud on, sest perrast, kui moisa woorid hakkawad, ep olle temmale ennamb aega. Nüüd toop temma ka omma puu mõt-sast, soetap ommad riistad, addrad, egglad, wankred, ja mis temmal suwwel tarwis on. Naesed ja tüddrukud kättrawad need kolm wi-matsed kuud omma länga kermeste.

Nen-

Nenda löppetap üks öige tallomees Jum-malat tennades, ja temma peale lotades sedda wanna aasta. Kes Jummalat kartap, ja om-ma tödd heästi teep, ja öigel ajal omma mai-ja eest murretsep, sellel annap Jummal ka om-ma önnistust. Sedda tehko temma omma ar-mo lähbi meile keigele, Jesusse Kristusse meie Önnisteggia perrast. Amen.

Monned terwidusse öppetussed.

Ei ükski tõbbi ei wotta ni paljo lapsed ärra, kui se nõste-tõbbi. Sepärrast pange tähhele, kuitao teie omma lapsed peate piddama, kui se tõbbi neile peäle käip.

Kuidas woip tunda, kas need nõsted kurjad woi head ommad?

Kui need weidi tullewad, siis ei olle nem-mad ni kurjad, kui siis, kui need paljo on, ja kui nemmad kokko jookswad.

M 1